

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/18/2020
Identifikačné číslo spisu: 8216202909
Dátum vydania rozhodnutia: 30.07.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Mario Dubaň
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8216202909.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ X.. X. X., bývajúceho v O., Š. XX, 2/ X. X., bývajúceho v O., Š.K. XX, zastúpeného JUDr. Jánom Jurčom, advokátom so sídlom v Bardejove, Štefánikova 87, proti žalovanej Poľovníckej spoločnosti Jatník, so sídlom Šarišské Čierne, Andrejová 18, IČO: 42 379 822, zastúpenej advokátskou kanceláriou Vojčik & Partners, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Rázusova 28, IČO: 36 866 563, o určenie členstva v spoločnosti s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 1 C 146/2016, o dovolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. júna 2019 sp. zn. 24 Co 103/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 25. apríla 2018 č. k. 1 C 146/2016 - 136 zamietol žalobu žalobcov 1/ a 2/, ktorou sa domáhali určenia vzniku členstva u žalovanej dňom právoplatnosti rozsudku. Súd žalobu právne posúdil v zmysle ustanovení § 1, § 2, § 11, § 5, § 13, § 14, § 16, § 32, § 33, § 51, § 83 zákona č. 274/2009 Z.z. v znení účinnom od 1. januára 2014 do 31. decembra 2014, podľa § 123 Občianskeho zákonníka, článku 20 a 29 Ústavy Slovenskej republiky ako aj podľa § 137 C.s.p. a nakoľko v konaní nebol preukázaný právny nárok daný akýmkoľvek právnym predpisom, či v zmysle Stanov žalovanej, nemohol žalobe vyhovieť. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 C.s.p.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ rozsudkom z 27. júna 2019 sp. zn. 24 Co 103/2018 rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a vyslovil, že žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom v plnom rozsahu. Odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkázal (§ 387 ods. 2 C.s.p.) a vyjadril sa v odôvodnení k podstatným odvolacím námietkam. Okrem iného uviedol, že sa nestotožňuje so záverom odvolateľov o nepreskúmateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie, naopak súd prvej inštancie podrobne a pomerne precízne až faktograficky zhrnul

výsledky vykonaného dokazovania, čo môže spôsobiť určitú neprehľadnosť vo vydanom rozhodnutí, no nič sa nemení na vecnej správnosti jeho rozhodnutia.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia 1/ a 2/ (ďalej aj „dovolatelia“) dovolanie, v ktorom namietali, že súd im nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietali, že rozhodnutie členskej schôdze je nejasné a neurčité a nevyplýva z neho, že by o žiadosti žalobcov bolo rozhodnuté. Ďalej namietali, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, a preto nemožno súhlasiť so záverom odvolacieho súdu, že takúto vadu konania nezistil. Z týchto dôvodov navrhli, aby dovolací súd rozsudky súdov nižších inštancií zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu žiadala podané dovolanie odmietnuť, prípadne ako nedôvodné zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p.

7. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. V danom prípade žalobcovia 1/ a 2/ vyvodzovali prípustnosť podaného dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p.

9. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

10. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4 Cdo 3/2019, 8 Cdo 152/2018, bod 26, 5 Cdo 57/2019, bod 9, 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď dovolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s

ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

11. Najvyšší súd vzhľadom na obsah námietok dovolateľov najskôr skúmal, či v danej veci došlo k takým nedostatkom odôvodnenia rozhodnutí súdov nižších inštancií, ktoré by boli spôsobilé založiť procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p.

12. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. Súd oboch nižších inštancií v odôvodneniach svojich rozhodnutí podrobne popísali obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlili, ako ich skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdili, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, prečo nevykonali ďalšie navrhnuté dôkazy, a zároveň citovali ustanovenia, ktoré aplikovali a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Myšlienkový postup súdov je v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijali.

13. Z odôvodnenia rozhodnutí súdov (oboch) nižších inštancií je zrejmé, z akých skutkových zistení a právnych úvah vychádzali, keď dospeli k záveru o nedôvodnosti žalobcami uplatneného nároku, ktorým sa domáhali určenia vzniku členstva u žalovaného. Odvolací súd zrozumiteľne objasnil, z akého dôvodu mal v preskúmvanej veci za to, že na členskej schôdzi Poľovníckej spoločnosti Jatník došlo k rozhodnutiu o návrhu žalobcov 1/ a 2/ a to aj vtedy, keď to nebolo explicitne uvedené v texte uznesenia členskej schôdze; nepovažoval za nutné trvať na tom, aby bolo výslovne uvedené, že žiadosti žalobcov 1/ a 2/ o prijatie za členov žalovaného nebolo vyhovené a neboli prijaté, pokiaľ je nepochybné, že ich mená sa nenachádzajú na zozname prijatých členov.

14. Žalobcovia 1/ a 2/ ďalej odvolaciemu súdu konkrétne vyčítali, že rozhodnutie členskej schôdze je nejasné a neurčité a nevyplýva z neho, že by o ich žiadosti bolo rozhodnuté. Rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie je však aj v tejto časti dostatočne odôvodnený a presvedčivý; odvolací súd k zistenému skutkovému stavu v tomto smere najskôr zrekapituloval, že vychádzajúc zo stanov žalovaného možno gramatickým výkladom dôjsť k záveru, že základom pre prijatie členov poľovníckej spoločnosti je rozhodnutie členskej schôdze. Členská schôdza môže prijať za členov poľovnej spoločnosti len osobu, ktorá spĺňa určité náležitosti, teda občianstvo Slovenskej republiky, trvalý pobyt na jej území, držbu platného poľovného lístka, poznanie stanov spoločnosti a podpis žiadateľa. Zdôraznil ale, že iba splnenie týchto náležitostí nemôže byť nárokom na prijatie za člena bez rozhodnutia členskej schôdze. To, že členská schôdza Poľovníckej spoločnosti Jatník sa k žiadosti žalobcov 1/ a 2/ postavila negatívne, krajskému súdu vyplynulo z Upovedomenia o neprijatí za člena PS Jatník tak, ako to správne zvýraznil súd prvej inštancie v bode 35 ods. 9 svojho odôvodnenia. Oznámením žalobcom 1/ a 2/ o tom, že o ich žiadosti bolo rozhodnuté tak, že neboli prijaté za členov spoločnosti, za použitia pravidiel logického výkladu mal odvolací súd za preukázané, že pokiaľ žalobcovia 1/ a 2/ neboli na tejto členskej schôdzi prijatí za nových členov a zároveň im bolo oznámené upovedomenie o neprijatí, potom členská schôdza Poľovníckej spoločnosti Jatník rozhodla o ich návrhu a to aj vtedy, ak to nie je výslovne uvedené v texte uznesenia.

15. So zreteľom na uvedené možno konštatovať, že odvolací súd pri hodnotení skutkových zistení a skutkových záverov neopomenul vziať do úvahy žiadnu z namietaných skutočností, či skutočností, ktoré v konaní vyšli najavo, a je zrejmé, ako a z akých dôvodov meritórne vo veci samej rozhodol. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré treba v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie chápať ako jeden vecný celok) spĺňa požiadavky zákonného ustanovenia § 393 C.s.p. týkajúceho sa náležitostí odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. nemožno považovať to, že žalobca sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožňuje a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jeho predstáv. Samotná skutočnosť, že dovolateľ so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutí súdov oboch nižších inštancií

nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C.s.p., pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

16. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolatelia v súvislosti s týmto dovolacím dôvodom namietali aj správnosť právnych záverov súdu, čiže právne posúdenie veci odvolacím súdom. V tejto súvislosti dovolací súd poznamenáva, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia z hľadiska namietanej zmätočnej vady v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p., správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. nezakladá (R 24/2017). Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti jeho rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06).

17. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolatelia neopodstatnene namietajú, že súdy nižších inštancií im nesprávnym procesným postupom znemožnili uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.). Prípustnosť ich dovolania z tohto ustanovenia preto nevyplýva.

18. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcov 1/ a 2/ odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

19. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.